

BERG NUUS

DIE BERGKLUB VAN SUID-AFRIKA
AFDELING TYGERBERG

POSBUS 4572
7536 TYGERBERG

Julie 2010

BERGskinner

Dit lyk my die koue en nat wintersdae hou Tygerberg se stappers binnenshuis. Sekere stappe in Mei, Junie en Julie het nie plaasgevind nie – sommige agv van swak weer – ander as gevolg van gebrek aan belangstelling – Carl het darem in Mei lekker gestap in Skotland – hopelik kry ons 'n verslag vir die volgende nuusbrief.

Hannes rapporteer dat daar vir die eerste ses maande 11 stappe geskeduleer was en dat 7 plaasgevind het met 53 lede wat hulle stapstewels aangetrek het.

Willem se Wildekus-verslag is 'n maraton leeservaring maar goeie inligting vir enigeen wat dit oorweeg om wel iewers in die toekoms hierdie uitdaging aan te pak.

'n Vriendelike herinnering deur Hannes aan stapleiers om asseblief hul stapverslae na afloop van 'n stap aan hom te stuur - en 'n kort storie-tjie (met fotos asb) aan my vir Bergnuus!

Please note change in e-mail addresses of certain committee members.

Editor

BERGkomitee

Voorsitter: Altus de Wet

074 140 1102 of 021 913 1500 (na ure)

Altus.deWet@capetown.gov.za

Vise-Voorsitter: Ludi Basson

082 874 1770 ludibasson@hotmail.co.za

Sekretaresse: Elza Geldenhuys

083 231 5156 elza@nickgeldenhuys.co.za

Tesourier: Joline Nel Steyn

082 379 1748 jolinenel@hotmail.com

Lid vir stappe: Hannes Truter

082 441 5413 hannes@primatoy.co.za

Lid vir jeug & werwing: Sandra Lombard

084 549 6004 sandralombard@telkomsa.net

Lid vir skakeling: Mariana Rabie

082 871 1114 mariana@agriexpo.co.za

BERGnuus

Wildekusstap Junie/Julie 2010

1. Port St Johns na Koffiebaai

Dis asof ons vir die stap tien spesiaal uitgesoekte dae gekry het om dit lekkerder te maak.

Lekker? Nie altyd 'n begrip wat mens met lang staptogte soos langs die Wildekus kan verbind nie. Uitdagend, ja, opwindend, aan-grypend, indrukwekkend, selfs verruklik as jy wil, maar dis sover as wat die positiewe bywoorde gaan. Dan kom mens by uitputtend, pynigend, uitmergelend en nog 'n klompie ander. Maar as jy alles by-mekaar gooi, is dit allesoortreffend

fantasties! Fantasties WILD, fantasties verfrissend, fantasties vervullend. Aan die einde kan jy terugsit en net vergenoegd wees met die onbeskryflike ervaring van die skepping op sy mooiste.

Toe ons daardie Maandagoggend wegtrek van Amapondo Backpackers het die meeste van ons net vaagweg geweet wat om te verwag. Voor ons weg is, het Jimmy ons goed ingelig oor die moets en moenies. "Moenie water mors nie! Moenie vir kinders lekkers of geld gee nie! Ons wil nie hê hulle moet bedel nie."

bekwame leiding het die duinwoude van Silaka mens gou laat vergeet van materiële kwellings. Die twee stywe bulte wat ons moes uit het bevestig dis nie sommer 'n ligte wandeling nie. Middage te op die strand was 'n welkome blaaskans, veral toe Mbuyi hotel toe draf om koeldranke te koop. By Mngazana-mond kry ons die eerste van drie *ferries*. Ons was maar net te bly dat ons nie self moes deurswem nie – al moes Gerrit en Erna met die laaste rit in 'n poel water sit.

Maandagaand ontdek ons VBA! *Village based accommodation*. Wat 'n lekkertel! 'n Toilet wat jy met 'n beker water spoel, 'n stortemmer vol warm donkiewater (té warm as Japie by die brandhout was) en gasvryheid by die hope. Dis 'n kultuurervaring wat mens se oë oopmaak vir mama's wat al die water op hulle koppe moet aandra, brandhout wat iewers vandaan gekarwei moet word – ook op die kop, hoenders en honde wat oral rondsnuffel, maar veral mense met harte so groot soos die Transkei.

Sommer die eerste aand in **Mngazana se VBA** maak ons kennis met hoender, stywe pap en spinasie – dit nadat ons die middag verwelkom is met koffie, tee en vars-gebakte brood. (Ek dink dit was hier dat Reline die eerste keer die heuningbottel opgetoor het.) Hoender en pap sou die deurlopende tema wees, buiten die laaste aand toe elkeen saam met hoender ook vis en 'n reuse bord rys gekry het. Min kon dit baasraak. Op pad het ons die spaza van 'n goeie voorraad bier verlos – die winskoop van die toer teen R12 'n *kôrt*. Dit het my 'n ruk geneem om agter te kom wat is hierdie nuwe "Kôrt" bier waarvan almal praat. Hoe spaza's hulle voorraad aanvul oor Transkei se stukkende paaie is 'n ander soort kultuurverskynsel.

Dinsdag gaan voort waar ons Maandag opgehou het. Vir my en Hildegard was dit 'n traumatiese dag. Sy slaan twee keer teen 'n afdraande plat neer nadat sy struikel en haar rugsak haar omruk. Bakkies Botha kan bly wees Cowan se agterkop was nie so hard soos die klip waarop sy met die tweede val haar blou-oog los geval het nie. Genadiglik was daar geen blywende skade nie, net 'n lamheid en erg bewerige knieë. Dit het gemaak dat elke afdraande daarna ekstra versigtig aangedurf is.

Die vallery het ons ver agter laat raak en toe ons uiteindelik bo-op die laaste bult by die spaza kom, wag Gerrit en Erna ons in met 'n groot bottel Sprite. Ons het baie hulp (én kookwater) langs die pad gekry, maar hierdie

gebaar was vir ons kosbaar en het op 'n baie nodige tyd gekom.

Dinsdag was wasdag by Mpande en die wasvrou het goeie besigheid gedoen teen R30 'n kop. Mens moes net jou wasgoed baie versigtig van die doringdrade loswikkel.

Teetye en middagetes, wat die eerste twee dae nie behoorlik tot hul reg gekom het nie, was na dese 'n verpligting, beginnende met Woensdag se **middagete op Hluleka** se groen stoep. Teen dié tyd was twee Transkei-honde gevestigde lede van die groep en niks kon hulle laat terugdraai huistoe nie. Nie 'n draadhek nie, nie 'n rivier nie, laastens selfs nie toesluit in 'n rondawel nie. Uiteindelik het hulle saamgedraf tot in Koffiebaai waar hulle vermoedelik met 'n ander groep verstrengel geraak het. Die debat, "om te voer" of "nie te voer nie", duur voort.

Koffiebaai: Waar die plek sy naam kry, is onseker, maar kan iemand nie 'n ordentlike koffiewinkel daar oopmaak nie? Selfs vir Sugarloaf Backpackers se espressomasjien moes ons self gaan koffiebone soek sodat Blokkies vir ons kan koffie maak. Dis toe ook in sy kroeg waar Nederland vir Brasilië uitgeskakel het.

Foto's vertel die storie van die stap baie beter as wat mens kan skryf en gelukkig was daar genoeg bekwame fotografe – met Anneli vooraan. Maar almal sal sekerlik

- die bosluisbyte, onthou.
- Daar was Mbuyi se vriendelike en rustige teenwoordigheid
- Gerrit en Hannelize sal die goggas in die drinkwater onthou.
- Die kinders se danse die laaste twee aande,
- die heerlike vetkoek by Mdumbi se VBA,
- die lang strande en talle riviermondings,
- die walvisse en dolfyne,

alles het bygedra om dit 'n onvergeetlike ervaring te maak. Die taxi-rit na *Hole in the wall* was 'n beproewing, maar die groot bak garnale by aandete het meer as vergoed daarvoor.

Vir ons was dit 'n voorreg om as buitestaanders saam met die Bergklub te stap. Ons het vooraf 'n klomp van die stappers geken, maar ook nuwe vriende gemaak. Ons het onder andere een aand by Gerrit (Kritzinger) geleer hoe om 'n likkewaan te vang, gesien hoe mens 'n toilet met kokende donkiewater steriliseer en, ja, alles oor bosluiskoors uitgevind. Saterdagoggend het ons paaie geskei. Net die bittereinders sou die noordelike stap van Msikaba na Port St Johns aanpak. Ons groet dus die Benkensteins, Buckles en Kritzingers wat verder sou gaan vakansie hou, elkeen met sy of haar eie herinneringe.

2. Msikaba na Port St Johns

Op die lang, stadige pad na Msikaba spekuleer ons oor die tyd van aankoms, aan die een kant dankbaar vir die bestuurder se versigtigheid op Transkei se paaie, aan die ander kant haastig om daar te kom. Halftwee is laagwater en sal ons deur die Msikabarivier kan stap, anders is dit boot huur of swem. Eers na vyf kom ons daar aan, maar die riviermond is so te sê leeg! Kinderspeletjies om skoene uit te trek, party van die vroue oor te dra en die sandduin te vat op na Mkambati Lodge. Ontvangs is egter verlate, daar's g'n sleutels vir ons chalets nie, maar Johan ontdek gou die oop vensters en

ons is almal daardeur binnetoe na 'n heerlike, luukse nag.

Dit was die storie van die stap: die een vlak riviermonding na die ander, selfs die gewoonlik vol Mkwenimond was feitlik leeg. Net een keer het ons nodig gehad om bietjie meer as kniediep te gaan, die res van die tyd kon ons net skoene uittrek of selfs deurkom met skoene en al.

By terugskoue onthou mens die **lang strande**, te veel om te tel, soveel van hulle met 'n kwota "seekoeie", en die baie strome en riviere.

Gelukkig het die vorige vyf dae se stap ons gebrei en fiks gemaak, want hierdie stap is heelwat meer veeleisend as van Port St Johns suidwaarts. Sommer die eerste dag stap ons 21 km teen 'n stewige pas. Die een ding wat ek sal onthou, is Johan se gemaklike regop stappie heelvoor, terwyl ek agter moet uithaal om by te bly, veral in die sagte seesand. Hoekom is nat seesand byna so solied soos 'n teerpad, maar ander tye sag en sponserig? lewers in my geologiese agtergrond sal ek seker 'n antwoord kan vind, maar terwyl ek met elke tree wegsak in die sagte sand is my brein afgeskakel.

Die eerste dag se 21 km is hoofsaaklik bo-op die graskoppe. Dis redelike maklike stap met pragtige uitsigte oor die see en strande. lewers deur die dag kom ons af op 'n stuk kuslyn met rotsplate en 'n skerp rotswand waarteen die branders breek. Die effek is die een skuimwolk na die ander. Ons neem letterlik dosyne foto's

in 'n poging om die grootste skuimwolk vas te vang. By Port Grosvenor stap ons verby 'n landingstrook wat verklaar waarom daar voortdurend vliegtuie oor ons koppe gevlieg het.

Die dag word lank en die beloofde Waterfall Bluff grot wil net nie nader kom nie. Maar die pad kan nie vir ewig aanhou nie en uiteindelik stap (of klouter) ons om die laaste draai **en daar is die waterval!** Nie baie indrukwekkend vir 'n waterval nie, maar volgens wat ek op internet kon vasstel is daar net omtrent sewe watervalle in die wêreld wat direk in die see val.

Die grot is ook nie grot soos in Kango nie – dis eerder 'n groot oorhangrots. Dis ons slaapplek vir die nag.

Helfte van die groep vat die pad op na die poele om te was, die res moet die rugsakke oppas. Diefstal gebeur ongelukkig steeds. Reline se Dirk bel haar. "Sorg net dat jy nie aan die kant slaap nie. Hulle gaan jou goed kom steel. En steek jou skoene weg, hulle steel dit eerste." In gehoorsaamheid skuif sy binnetoe, en iemand anders moet nou in die gevaarlike plek lê. Maar soos Hildegard se, "G'n mens kan in die nag sonder 'n ordentlike lig hier kom nie, en dan word ons wakker."

Die volgende dag se stap na Mbotyi is redelik maklik. Maar eers draai ons af om na die indrukwekkende Katedraalrots te gaan kyk. Johan en Gerrit pluk met gereelde

tussenposes die GPS'e nader om seker te maak ons is nog op koers – nie dat mens hier regtig kan verdwaal nie, jy hou net die see aan jou linkerkant. Maar as jy die spoor verloor, beland jy voor 'n diep, beboste kloof, of, soos wat die laaste dag gebeur het, aan die bopunt van 'n krans te steil afdraande.

In Mbotyi moet ons ver stap vir “kôrts” by die spaza, maar daarna wag 'n lekker lang, lui middag. Ook maar goed, want die volgende dag is weer 'n lang dag en ons moet sesuur opstaan.

Van Mbotyi koers ons eers binneland toe. Die terrein verander geleidelik van platterige grastoppe na steiler optes en aftes en meer strand- en rotsstap. **Pondoland** is sekerlik mooier as Transkei suid van Port St Johns. Baie yler bevolk en veel meer tradisioneel. In die eerste helfte sien ons baie min plaaslike inwoners, net nou en dan 'n bevoorregte se vakansiehuis ('n paar idilliese liggings gesien!). Die blyplekke wat ons later begin teëkom, is nog tradisionele rondawels met grasdakke, niks van die reghoekige huise en sinkdakke wat jy langs die N2 en rondom Mthatha sien nie. Dis nog Transkei soos wat dit vroeër jare was.

Ons kom kort voor halfdrie, volgens afspraak, by die Mntafufu-rivier waar Armin ons inwag met die kano's. Na 'n kilometer se roei kom ons by sy bakkie waar hy ons rugsakke inlaai terwyl die energieke nog 'n ent gaan roei. 'n Halfuur later en 'n stywe stap teen die berg op, kom ons by die wonderlikste verrassing:

Khululeka retreat. Armin en Sabina laat ons gou tuis voel – hy't dan glad 'n yskas vol kôrts net vir ons! Mens moet Khululeka sien om dit te waardeer: ongelooflike uitsigte oor vallei en see, lekker gerieflike rondawels, ordentlike storte, gemaklike kuierplekke, baie kosmaakplek – alles wat mens kan begeer.

'n Klomp ordentlike krewes later, 'n yslike bak slaai, wors, heerlike braaibroodjies, 'n klomp vleis, en nege moeë stappers klim dik en tevrede in die bed.

Die volgende oggend terug af teen die berg, roei tot by die mond en vat weer die pad. Dis kort hierna dat ons 'n slag die paadjie verloor het en byna by die afgronde af is. Gelukkig het Johan en Gerrit mooi kopgehou en ons weer op koers gekry.

Elmien se skoensool wat die vorige dag losgekom het en **met Gerrit se “duct tape” vasgeplak** is, het weer losgekom. Hierdie herstelmetode is egter maklik om te herhaal en gou is ons weer op pad. Toe ons 'n dag later van die Wild Coast Lodge in Port St Johns vertrek, sien ek die twee witpunt stewels staan netjies geparkeer buite die kamerdeur, waar hulle toe gebly het.

Die laaste skof na Port St Johns sou redelik gemaklik wees, maar die hellings was teen hierdie tyd somer goed steil. Dankie tog dat dit droog was. Om mens op jou tone te hou word die terrein goed afgewissel met sagte seesand en rotse. En dan, daardie laaste stuk PAD ('n regte een vir motors) na die eindpunt. Dis 'n lang ompad wat byna ons moed breek.

Net toe mens voel dis nou genoeg, spring Reline voor 'n aankomende bakkie in die pad. Dis Dirk! Sjoë, ek was lanklaas so bly om 'n bekende te sien (veral een met 'n bakkie).

Wat 'n ongelooflike, asemrowende stap! Dalk 'n eenmaal-in-'n-leeftyd stap. Dit is lekker. Die lekkerte lê in die klaarmaak, die bevrediging, en die wonderlike herinneringe. Dankie aan almal wat dit so lekker gemaak het.

Willem Malherbe

NOTE: *For those of you who could not go to the social evening on Friday 23 July, the Wild Coast photos are posted on our website:*
<http://tyq.mcsa.org.za/>

Agtertafelberg stap (nee, ry en braai..) 26 - 27 Junie 2010

Aanvanklik sou ons nie gaan stap het nie (agv te min belangstelling) - maar toe Kaapstad-afdeling my die Donderdag kontak en vra of ons dalk wil in ry na die hut - om die hout voorraad aan te vul - toe lyk dinge skielik baie anders(!). Vir die wat nie weet nie - dis die verskil tussen 'n 3-4 uur stap - en 'n 30min ry! Plus, mens kan allerhande luukse saamry - wat normaalweg gedra sou moes word! Ek het toe vinnig 'n toergroepie van 4 saamgestel: Welma Wehmeyer (my verloofde), Otto Pienaar (lid) en Helena Scholz (gas). Hulle was (aanvanklik) maar te bereid om 'n sakkie hout of twee vir sowat 300 meter te dra - in ruil vir die gerief om te ry na die mooi hut.

Ons het Saterdag middag sowat 4nm van die N1 afgedraai - by die plaas se hekke in - en rustig al langs die grondpad die mooi laatmiddag uitsigte geniet. Ons het heeltyd gegiggel oor die luukse om nie te hoef te stap nie!

Ons het net betyds by die hut aangekom om die laaste sonstrale in die vallei te sien - en het

onmiddellik *sundowners* geniet (dit het gevoel soos *cheat* - maar gelukkig net vir 'n kort rukkie). Die aand is daar (soos altyd by die hut) lekker gebraaie en gekuier.

Sondagoggend het ons lank gelê en kyk (vanuit die bed) na hoe die wolke oor die berg rol en uiteindelik verdwyn. Die medestappers moes toe taamlik aangepraat word om te help dra aan die hout - 'n taak wat toe uiteindelik gou en nie baie moeite was nie. Ons was 10vm weer terug in die Kaap!

Alhoewel die naweek 'n lekker bederf was - by een van die BKSA se mooiste hutte (volgens my) - voel ek mens waardeur, en geniet die hut net soveel meer indien jy moeite gedoen het om tot daar te stap.

PS: vir die wat nie weet nie - die hut beskik nou oor 'n twee-plaat gasstoof en mens mag (spaarsamig) van die hout gebruik (word gereeld aangevul) - mens 'betaal' daarvoor met die verhoogde huttariewe.

Net om te bewys dat ons darem REGTIG die hout aangevul het.

Hannes Truter

BERGdagboek

1 Aug: Dagstap : Perdekop (Franschhoek)
Permit koste is R20. Kontak asb vir **Gerrit Kritzinger** by 021-919 3736 (nu) of gerrit.kritzinger@gmail.com

Ons vertrek Sondag oggend om 07:30 van Gerrit Kritzinger se huis. Moelikhedsgaad - Matig: Stap + 13 km oor 'n rustige 6 uur.

Sorg veral vir warm en winddigte klere want dit kan bitterkoud raak as die wind daar waai nadat dit gesneeu het!

Ons begin stap bo-op die Franschhoek-pas in die Mont Rochelle Natuurreservaat.

Die roete neem ons verby die Wemmershoek Vallei tot bo-op Perdekop met asemrowende uitsigte op die omliggende berge.

Met 'n bietjie geluk kan ons dalk in sneeu baljaar – iemand moet net 'n lekker koue front reël so 'n dag of twee voor die tyd, maar vir Sondag soek ons lekker sonskyn ☺.

Neem kennis dat 7-8 Aug stap gekanselleer is

21/22 Aug: Naweekstap : Thomashut
Altus 021 913 1500 (nu)

11 - 12 Sep: Botterboom roete (De Doorns) - gekanselleer (leier nie beskikbaar) - verander nou na **Fietsry Saterdag**

11 Sep in Bainskloof - kontak gerus vir Altus (altus.dewet@capetown.gov.za) vir meer inligting

18-25 Sept: Minikamp : Towerkop, Klein Swartberg (Ladismith area) 021 465 3412
mcsacapetown@iafrica.com of

24-30 Sept: Oorlogskloof stap word nou gelei deur Werenche Wassung (021 988 5062)

16/17 Okt: Naweekstap : Springstygbeugel & Slanghoek afgronde Altus 021 913 1500 (nu)

30/31 Okt: Naweekstap : Palmiet en Bettysbaai omgewing Gerrit v Zyl 076-9532600

BERGsosiaal

8 Okt: Klubaand – bring en braai Hannes 082 4415413

24-26 Okt: Ludi (082 874 1770) beplan om (vir die wat nie wil stap nie) deur die Hardeveld te ry (toer) - kontak hom gerus vir verdere inligting!

BERGlede

Regstelling: Frik en Brigitte is nog 'n rukkie met ons en is ook intussen getroud.

The following members resigned their membership for various reasons:

Paulene van der Vyfer

Adri & Johan Snyman

Pieter & Marie-lena de Beer

Gerrig & Nikki Meiboom

We are sorry to lose you, but trust that you will still be hiking wherever you are.

BERGkoopgids

Restio Energy are importing, distributing and retailing efficient wood and charcoal stoves.

- It was designed by the Aprovecho research centre in the USA
- It won the 2009 Ashden Award for Green Innovation
- 'The New Yorker' magazine calls it "the stove that can save the Planet."

Weight: 8,2 Kg
Height: 27,5 cm
Diameter: 28 cm
Price: R 260

There is also a two door version of this stove

For more information, contact
Wikus Kruger
Sustainable Energy Consultant, RESTIO Energy
in Somerset West on
Tel: +27 21 850 0771
Fax +27 866 197 872
Cell: +27 74 194 1953
E-mail: wikus@restio.co.za

BERGBriewe

The Cape Town Section of the MCSA invites members of all sections to join them for the 2010 National Meet at Ladismith, Western Cape from 18-25th September in celebrating the Towerkop 125th anniversary.

Should you require any further information please contact the MCSA Cape Town office on 021 465 3412

BERGbydrae

Enige nuus, menings en interessante inligting is baie welkom. Stuur bydraes in die taal van u keuse. / Any news, views and interesting information welcome. Submissions can be in the language of your choice.

Please send contributions to Mariana Rabie at mariana@agriexpo.co.za.

The items in this Newsletter are reported in the interest of the Tygerberg Section of the Mountain Club of South Africa. We strive for factual accuracy, but cannot be held liable for any inaccuracies in the information reported. The views expressed by the authors do not necessarily reflect those of the MCSA.

Articles, except reprints from other sources, may be reprinted or cited without permission, provided that the source, **Bergnuus, Tygerberg**, is acknowledged. / Die menings van die skrywers weerspieël nie noodwendig dié van die **BKSA** nie. Artikels, behalwe herdrukke uit ander bronne, mag sonder verlof herdruk of aangehaal word, mits die bron, **Bergnuus, Tygerberg**, erken word.

Word 'n Bergklublid en stap saam!

Explore – Discover – Connect – Protect

Verken – Ontdek – Ontmoet – Bewaar

weekdays 10:00 to 14:00, or in Cape Town, Urs Huber at 021 559 7947 a/h or 084 713 5545 or email at uhh@nettex.co.za, or in Ladismith, Jan Viljoen at janviljoen@intekom.co.za.

See also

<http://www.towerkopinfo.co.za> or
<http://mcsacapetown.co.za>

BERGpitkos

*Wellbeing is not wishful thinking.
It's all about doing little things a
little differently – every day.*